

SV. ALBERTA DRAUDZES ZIŅAS

2017. gada novembris * Nr. 91

Slavēts Jēzus Kristus!

Novembra mēnesi sākam ar visu Svēto piemiņas dienu, kurā ir ietverti mums zināmi un nezināmi, kanonizēti vai nē svētie, kas sekoja Kristum un jau ir kopā ar Viņu Debesu valstībā. Redzam, ka novembris rit tā kā gatavošanās mēnesis, lai nosvinētu pēdējo šī liturģiskā gada dienu, proti, Jēzus Kristus kā visas pasaules Karaļa dienu. Pat ja ārēji liekas, ka šī diena ne ar ko neatšķiras no visām citām, jo šajā pasaulē jau ir savi karaļi un kungi. Taču iekšēji katrs no mums ir aicināts ticēt, ka Jēzus ir Kungs pāri visiem kungiem.

Tā arī visi Svētie, kurus pieminam, ir to darījuši - ar savu dzīvi un nāvi. Kā rodas svētie? Svētais apustulis Pāvils bieži piemin, ka raksta savas vēstules Dieva izredzētajiem un mīļotajiem brāļiem, tas nozīmē, ka pats Dievs ir svētuma Autors un Viņš pats uz to aicina. Tai pašā laikā cilvēks ir aicināts atbildēt uz šīm Dieva iedvesmām, kas ved uz Dieva bērnu statusu. Un kas mūs vispār vieno ar svētajiem, ja mēs tādi nejutamies? Šeit nav runa par sajūtam un emocijām, bet par Dieva iejaukšanos konkrētā cil-

vēka dzīvē, kurš atzīt, ka ir grēcinieks un kuram vajadzīga atgriešanās un Glābējs. Bet no kā tad jāatgriežas, ja liekas, ka manā dzīve viss norit labi un normāli? No nāves uz dzīvību, no grēka verdzības uz brīvību, no kalpošanas sev uz kalpošanu citiem, uz paklausību šīs pasaules un nākamās Debesu Valstības Kungam un Valdnie-

kam Jēzum, kurš tika sūtīts, lai mums kalpotu, atdodams savu dzīvību – Viņam, kurš ir miris un augšāmcēlies. Jēzus Kristus vēlas mums dāvāt Tēva apsoltoto Iepriecinātāju - Svēto Garu. Dieva svētību un svēto brāļu un māsu klātbūtni novēlot,

Pr. Krišjānis

Vai svētums tikai svētuma “ģēnijiem”?

Šajos brīnišķīgajos svētkos – Visu svēto dienā, piedāvājam pārdomām fragmentu no svētā Jāņa Pāvila II garīgā testamenta “Jaunajā tūkstošgadē ieejot”.

Svētums

Vispirms es bez vilcināšanas varu teikt, ka perspektīva, kurā jāiekļaujas visam pastorālajam darbam, ir *svētums*. Vai tad tā nebija Jubilejas atlaidu galīgā jēga, kā īpaša žēlastība, kuru Kristus ir dāvājis, lai ikviena kristītā cilvēka dzīve varētu tikt attīrīta un atjaunota pašos dziļumos?

Tādēļ ir svarīgi atkal no jauna atklāt – ar visu tai piemītošo programmatisko vērtību – dogmatiskās konstitūcijas par Baznīcu

“*Lumen gentium*” 5.nodaļu, kas veltīta “vispārējam aicinājumam uz svētumu”. Ja Koncila tēvi šim jautājumam veltīja tik lielu nozīmi, tad tas nebija tādēļ, lai ar to piešķirtu tādu kā “garīgu nokrāsu” mācībai par Baznīcu, bet drīzāk gan, lai aicinājums uz svētumu atklātu to būtisko dinamismu, kas raksturo Baznīcas dzīvi. No jauna atklāt Baznīcu kā “noslēpumu”, t.i. kā “tautu, kas vienota Tēva, Dēla un Svēta Gara vienībā”, – tas nevarēja nēst līdzī arī Baznīcas “svētuma” jaunu atklāšanu, saprotot to pašos pamatos – kā piederību Tam, kurš ir svēts šī vārda vispilnīgākajā nozīmē: “trīskārt Svētais” (sal. *Is* 6,3). Teikt, ka Baznīca ir svēta, nozīmē

norādīt uz tai piemītošo Kristus Līgavas seju: Baznīca ir Kristus Līgava, par kuru Viņš atdeva savu dzīvību tieši tādēļ, lai darītu to svētu (sal. *Ef 5,25-26*). Un šī, tā sacīt, objektīvā svētuma dāvana tiek dāvāta ikvienam kristītajam.

Taču dāvana, savukārt, izpaužas arī kā uzdevums, kuram jānosaka visa kristīgā dzīve: “Tāda ir Dieva griba, lai jūs kļūtu svēti” (1. *Tes 4,3*). Tās ir saistības, kas neattiecas vienīgi uz noteiktas kategorijas kristiešiem: “*Visi ticīgie, neatkarīgi no viņu stāvokļa vai kārtas, ir aicināti uz kristīgās dzīves pilnību un mīlestības pilnību*” (LG, 40).

Atgādināt šo elementāro patiesību, liekot to par pamatu pastorālajai programmai, ar kuru mēs ieejam jaunajā gadu tūkstošā, – pirmajā brīdī varētu šķist, ka tādējādi tiek izvirzīts mērķis, kas neprasa operatīvu rīcību. Vai svētumu vispār iespējams “ieplānot”? Ko šis vārds var nozīmēt pastorālās plānošanas kontekstā?

Patiesībā, pakārtot pastorālo plānošanu svētumam nozīmē

izvēli, kuras sekas, pateicoties konsekvencei, būs visai ievērojamas. Tas nozīmē paust pārliecību, ka ja Kristība ir patiesa ieiešana Dieva svētumā caur iekļaušanu Kristū un Viņa Gara iemājošanu, tad būtu bezjēdzīgi apmierināties ar viduvēju dzīvi, kuru nodzīvo ar minimālisma ētikas un paviršas reliģiozitātes zīmi. Jautāt katehumēnam: “Vai tu vēlies saņemt Kristību?” nozīmē tajā pat laikā viņam jautāt: “Vai tu vēlies kļūt svēts?” Tas nozīmē iezīmēt viņa ceļu ar Kalna sprediķa radikālismu: “Esi pilnīgi, kā jūsu debesu Tēvs ir pilnīgs” (*Mt 5,48*). Kā pats Koncils to ir paskaidrojis, šo pilnības ideālu nedrīkst pārprast, it kā tas sevī neizbēgami ietvertu kaut kādu ārkārtēju dzīvi, kura būtu iespējama tikai atsevišķiem svētuma “ģēņijiem”. Svētuma ceļi ir

daudzveidīgi un attiecīgi piemēroti katra kristieša aicinājumam. Es pateicos Kungam, kurš man ir ļāvis šajos gados beatificēt un kanonizēt tik daudzus kristiešus, to vidū – daudzus lajus, kuri ir sasnieguši svētumu visparastākajos dzīves apstākļos. Ir pienācis laiks no jauna un ar pārliecību ikvienam piedāvāt šo *ikdienišķās kristīgās dzīves “augsto pakāpi”*: visai Baznīcas kopienas un kristīgo ģimeņu dzīvei ir jāved šajā virzienā. Tomēr skaidrs ir arī tas, ka ceļš uz svētumu ir personisks un

ka tas pieprasa patiesu *svētuma pedagogiju*, kas būtu spējīga piemēroties katra cilvēka personiskajam ritmam. Šai bagātīgajā klāstā, kas tiek piedāvāts visiem, svētuma pedagogijai vajadzētu integrēt gan tradicionālās – personiskās un grupu palīdzības formas, gan arī jaunākās formas, kādas piedāvā Baznīcas atzītās asociācijas un kustības.

<http://www.civitas.lv/index.php/>
temas

Dzīvot ar cerību nozīmē būt nomodā un nemitēties darīt labu

Trešdienas, 11. oktobra, vispārējās audiences laikā, turpinot katehēžu ciklu par cerību, pāvests pievērsās “gaidīšanai nomodā”. Jēzus mūs nemitīgi aicina būt nomodā. Ko tas nozīmē? Vai tā ir rezignācija un nekā nedarīšana? Nē, rezignācija nav nekāds kristīgais tikums – atgādināja Francisks. Mēs visi piedzīvojam tumsas un grūtību brīžus. Taču kā varam pasargāt sevi no “paralīzes”, ko var izraisīt grūtības? Viena lieta – apzināties to, ka jo lielāka ir tumsa, jo tuvāk esam rītausmai.

Evaņģēlijs mūs aicina būt kā kalpiem, kuri paliek nomodā un nedo-

das gulēt tik ilgi, kamēr sagaida savu kungu. Pāvests uzsvēra, ka, kamēr vien dzīvojam pasaulē, no mums tiek prasīta atbildība. Mums to jāuzņemas pilnā mērā un ar mīlestību. Jēzus grib, lai mūsu dzīve būtu darbīga, lai mēs strādātu, lai nekad nepārstātu būt nomodā, lai tādējādi katru jauno dienu, ko Dievs dāvā, sagaidītu ar pateicību un apbrīnu. “Katrs rīts ir jauna balta lapa, kurā kristietis sāk rakstīt ar saviem labajiem darbiem”, sacīja Svētais tēvs. Kristus mūs **jau** ir atpestījis, bet tagad **gaidām** Viņa godības pilnīgu parādīšanos, kad,

beidzot, Dievs būs visos viss (sal. 1 Kor 15, 28). Ticībā mēs varam būt droši par šo gaidāmo “satikšanos” ar Jēzu. Tāpēc mums ir jābūt nomodā, lai saņemtu Viņa dāvāto pestīšanu. “Vai esat reiz padomājuši, kāda būs šī satikšanās ar Jēzu, kad Viņš nāks?”, jautāja pāvests. “Tas būs apskāviens. Tā būs prieka pilna satikšanās”, viņš atbildēja. “Tāpēc mums jāgaida šo tikšanos.”

Kristietis nav radīts, lai garlaikotos – turpināja Francisks. Kristietis apzinās, ka arī aiz vienādo dienu rutīnas slēpjas žēlastības noslēpums. Daži cilvēki, būdami neatlaidīgi savā mīlestībā, kļūst kā akas, kas apūdeņo tuksnesi. Nekas nenotiek veltīgi. Kristieša dzīvē nav tādu situāciju, kuras ar mīlestību nevarētu izmainīt. Neviena nakts nav tik gara, lai varētu aizmirst rītausmas prieku. **Un jo tumšāka ir nakts, jo tuvāk ir rītausma.**

Pāvesta uzrunas turpinājumā rodam atbildi uz jautājumu, kā varam sevi pasargāt no “paralīzes” grūtību brīžos. Lai nenolaistu rokas un nesastingtu, mums ir **jāpaliek vieniem ar Jēzu.** Un pat ja visa pasaule nostātos pret cerību un mēģinātu iegaltot, ka nākotnē gaidāma tikai tumsa, kristietis apzinās, ka nākotnē ir gaidāma

Kristus atkal atnākšana. Nevienš nezina, kad tas notiks, taču mums pietiek ar to domu vien, ka dzīves beigās priekšā stāv satikšanās ar žēlsirdīgo Jēzu. Tāpēc ir **svarīgi dzīvot ar pašāvību un nelādēt dzīvi.** Viss tiks atpestīts. Viss! Mēs, protams, piedzīvojam ciešanas, dažreiz sadusmojamies, jūtamies slikti, bet, iedomājoties par Kristu un paturot prātā gaidāmo satikšanos ar Viņu, varam aizraidīt prom kārdinājumu domāt, ka šī dzīve ir bezjēdzīga – uzsvēra Francisks.

Tad, kad iepazīstam Jēzu, mēs uz visu apkārt notiekošo sākam raudzīties ar pašāvību un cerību. Mēs nemaz nespējam skatīties citādi. Jēzus ir kā mūsu māja. Mēs esam tur iekšā un pa tās logiem raugāmies uz pasauli. “Tāpēc neierausimies sevi”, mudināja pāvests. “Melanholiski neraudāsim par šķietami zeltaino pagātni, bet tā vietā vienmēr skatīsimies uz priekšu – uz nākotni, kas nebūs tikai mūsu roku darbs, bet vis-

pirms – dievišķās providences nemītīgu rūpju auglis. Pienāks diena, kad viss, kas ir tumsā tīts, tiks izgaismots.”

Svētais tēvs uzsvēra, ka Dievs nekad nepieviļ. Viņa griba nav miglā tīta, bet ir skaidra. Viņš grib, lai visi cilvēki tiktu pestīti un iepazītu patiesību (sal. 1 Tim 2, 4). Tāpēc **neļausimies pesimismam un rezignācijai** – viņš mudināja. Nenolaidīsim rokas un nenokārsim galvu! Jēzus prasa, lai mēs gaidītu Viņu, būdami nomodā (sal. Lk 12, 37), lai mēs nepadotos un darbotos. Ja kāds darbojas miera labā, tas nenozi-

mē, ka viņš pats nevar piedzīvot nemieru. Uzņemoties citu problēmas un mēģinot citiem palīdzēt grūtībās, mums ir jāreķinās, ka mūsu pašu miers var tikt iztraucēts. Taču tādēļ nedrīkstam apstāties un pārtraukt darīt labu. Cilvēks, kurš atkāpjas, nav miera veicinātājs, bet ir sliņķis, kurš meklē ērtu dzīvi – uzsvēra Francisks, aicinot mūs uzdrošināties un riskēt, lai tādējādi varētu būt par miera veicinātājiem.

J. Evertovskis / VR

<http://lv.radiovaticana.va/news>

”Lūgšanu grupas par priesteriem“ tikšanās

Atjaunotā Dievmātes figūriņa mūsu klostera dārzā.
Attēlā: prāvests Krišjānis ar mūsu draudzes strādniekiem.

LITURĢISKAIS KALENDĀRS

1.novembris, trešdiena – **Visi Svētie, obligāti svinamie lielie svētki**. Sv. Mises: **8:00, 11:00 un 18:00** (procesija pēc sv. Mises).

2.novembris, ceturtdiena – **visu Ticīgo Mirušo piemiņas diena**. Sv. Mises: **8:00, 11:00 un 18:00** (sēru procesija mirušo piemiņai pēc Sv. Mises).

1. - 8. novembris – **Lūgšanu nedēļa par mirušajiem**.

Atlaidas par mirušajiem:

1. un 2. novembrī var iegūt pilnīgas atlaidas, kuras drīkst upurēt tikai par mirušajiem, dievbijīgi apmeklējot baznīcu un tur noskaidrot Kunga lūgšanu „Tēvs mūsu” un „Es ticu”.

Laikā **no 1. līdz 8. novembrim** (ieskaitot) var iegūt pilnīgas atlaidas, kuras drīkst upurēt tikai par mirušajiem, ja dievbijīgi apmeklē kapsētu un lūdzas par mirušajiem. Pārējās gada dienās par lūgšanu kapsētā var iegūt daļējas atlaidas.

Lai saņemtu atlaidas:

- jābūt svētdarošās žēlastības stāvoklī, proti, bez grēka; sevī ir jāuzmodina pilnīga atteikšanās no grēka, arī no ikdienišķā (tātad arī no

atkarībām), svarīga iekšējā nostāja;

- ja nepieciešams, jāpieiet pie Grēksūdzes sakramenta;

- jāpieņem Svētā Komūnija;

- jāpalūdzas Pāvesta nodomā (tādā nodomā, kādu konkrētajam mēnesim noteicis Svētais Tēvs) vismaz *Tēvs mūsu* un *Esi sveicināta*.

- Ar vienu Grēksūdzes sakramentu pietiek, lai saņemtu vairākas atlaidas, toties Svētā Komūnija un lūgšana Pāvesta nodomā ir nepieciešama katrai dienai atsevišķi.

9. novembris, ceturtdiena – **Laterāna Bazilikas iesvētīšanas gadadiena, svētki**. Sv. Mises plkst. **8:00 un 18:00**.

12. novembris, svētdiena - **Sv. Alberta Lielā - draudzes aizbildņa svētki**. Sv. Misi plkst. **11:00** celebrēs arhibīskaps Zbignevs Stankēvičs, tiks dalīts Iestiprināšanas sakraments.

26. novembris, svētdiena – **Mūsu Kunga Jēzus Kristus, Vispasaules Karaļa, lielie svētki**.

30. novembris, ceturtdiena – **sv. apustulis Andrejs, svētki**. Sv. Mises plkst. **8:00 un 18:00**.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Višsvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās: 7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45; **un piektdienās:** 7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:00;
svētdienās: 6:30 – 19:00;
obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76**

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst. **9:00** līdz **12:00** un no **14:00** līdz **17:00**

piektdienās no plkst. **14:00** līdz **17:00**

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFM Cap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā
18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā
9:00 latviešu valodā
11:00 (Summa) latviešu valodā
13:00 krievu valodā
18:00 latviešu valodā
(ar ģimenēm, jauniešiem un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā
11:00 (Summa) latviešu valodā
18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*